Skat og tiende

Skat - et obligatorisk bidrag til statens indtægter, opkrævet af regeringen på arbejdstagernes indkomst og virksomhedens overskud, eller lagt oven i prisen på visse varer, tjenester og transaktioner

Tiende - 10% af den årlige produktion eller indtjening, tidligere opkrævet som en skat til støtte for kirken og præsterne

Pentateuken

Og lovet være Gud den højeste, som har givet dine fjender i din hånd! Og han gav ham tiende af alt. 1 Mosebog 14:20

Og al tiende af landet, hvad enten det er af landets sæd eller af træets frugt, tilhører Herren; den er helliget Herren. Og hvis nogen vil indløse noget af sin tiende, skal han lægge en femtedel dertil. Og hvad angår tiende af kvæg eller småkvæg, ja, af alt, hvad der går under staven, skal tienden være helliget Herren. 3 Mosebog 27:30-32

Men den tiende, som Israels børn giver som offergave til Herren, har jeg givet levitterne til arv. Derfor har jeg sagt til dem: De skal ikke have nogen arv blandt Israels børn. Tal således til levitterne og sig til dem: Når I tager den tiende, jeg har givet jer fra Israels børn som eje, skal I give Herren en offergave af den, en tiendedel af tienden. Således skal I også give Herren en offergave af al den tiende, I modtager fra Israels børn, og I skal give Herrens offergave deraf til præsten Aron. 4 Mosebog 18:24,26,28

Og opkræv en skat til Herren af de krigsmænd, der drog ud i krig: én sjæl ud af fem hundrede, både af mennesker og af okser, æsler og får. 4 Mos 31:28

Og Herrens afgift af fårene var seks hundrede og femogtresindstyve. Og okserne var seksogtredive tusind, hvoraf Herrens afgift var tolvogtres. Og æslerne var tredive tusind og fem hundrede, hvoraf Herrens afgift var enogtresindstyve. Og personerne var seksten tusind, hvoraf Herrens afgift var toogtredive. Og Moses gav afgiften, som var Herrens offergave, til præsten Eleazar, som Herren havde befalet Moses. 4 Mosebog 31:37-41

Og derhen skal I bringe jeres brændofre og jeres slagtofre og jeres tiende og jeres løfteofre og jeres frivillige ofre og de førstefødte af jeres kvæg og småkvæg. Da skal der være et sted, som Herren jeres Gud udvælger til at lade sit navn bo der. Derhen skal I bringe alt, hvad jeg befaler jer: jeres brændofre og jeres slagtofre, jeres tiende og jeres løfteofre og alle de udsøgte løfter, som I lover Herren. I må ikke spise inden for jeres porte tiende af jeres korn, jeres vin og jeres olie eller de førstefødte af jeres kvæg eller småkvæg eller nogen af de løfter, som du lover, eller jeres frivillige ofre eller jeres løfteofre. 5 Mosebog 12:6,11,17

Du skal give tiende af al din afgrøde, som marken giver år efter år. Og du skal spise for Herren din Guds ansigt, på det sted, han udvælger til at lade sit navn bo der, tienden af dit korn, din most og din olie og de førstefødte af dine hjorde og dine småkvæg, for at du må lære at frygte Herren din Gud altid. Efter tre år skal du bringe al din afgrøde frem i det samme år og lægge den i dine porte. Og levitten, (fordi han ikke har del eller arv med dig), den fremmede, den faderløse og enken, som bor i

dine porte, skal komme og spise og mættes, for at Herren din Gud må velsigne dig i alt det arbejde, du udfører. 5. Mosebog 14:22-23,28-29

Og du skal holde ugefesten for Herren din Gud med en frivillig gave fra din hånd, som du giver Herren din Gud, sådan som Herren din Gud har velsignet dig. 5 Mosebog 16:10

Når du kommer i nærheden af en by for at angribe den, skal du udråbe fred for den. Og hvis den svarer dig med fred og lukker op for dig, skal alle de mennesker, der findes i den, være dig skatpligtige og tjene dig. 5 Mosebog 20:10-11

Når du i det tredje år, tiendeåret, er færdig med at give tiende af al din afgrøde, og du har givet den til levitten, den fremmede, den faderløse og enken, så de kan spise inden for dine porte og mættes, 5. Mosebog 26:12

Historie

Og de fordrev ikke kana'anæerne, som boede i Gezer, men kana'anæerne bor iblandt efraimitterne den dag i dag og træller under skat. Josua 16:10

Men da Israels børn blev stærke, gjorde de kana'anæerne til skatpligtige, men de fordrev dem ikke fuldstændigt. Josva 17:13

Da Israel blev stærkt, gjorde de kana'anæerne til skatpligtige og fordrev dem ikke fuldstændigt. Zebulon fordrev hverken indbyggerne i Kitron eller indbyggerne i Nahalol, men kana'anæerne bosatte sig iblandt dem og blev skatpligtige. Naftali fordrev hverken indbyggerne i Betsemes eller indbyggerne i Bet-Anat, men bosatte sig iblandt kana'anæerne, landets indbyggere. Alligevel blev indbyggerne i Betsemes og Bet-Anat dem skatpligtige. Amoriterne ville dog blive boende på Heresbjerget i Ajjalon og Sha'albim, men Josefs hus fik overtaget, så de blev skatpligtige. Dommerne 1:28,30,33,35

Adoram var over for skatposten, og Josafat, Ahiluds søn, var kansler. 2 Samuel 10:24

Ahishar var overhovedet, og Adoniram, Abdas søn, var over skatedøren. 1 Kongebog 4:6

Deres børn, som blev tilbage efter dem i landet, og som Israels børn heller ikke formåede at udrydde fuldstændigt, af dem opkrævede Salomon en trælleafgift, der er den dag i dag. 1 Kongebog 9:21

Da sendte kong Rehabeam Adoram, som var overmand for tributtene, afsted, og hele Israel stenede ham, så han døde. Derfor skyndte kong Rehabeam sig at stige op på sin vogn for at flygte til Jerusalem. 1 Kongebog 12:18

Og Farao Neko satte ham i lænker i Ribla i Hamats land, for at han ikke skulle regere i Jerusalem, og han pålagde landet en afgift på hundrede talenter sølv og en talent guld. 2 Kongebog 23:33

Og Jojakim gav Farao sølvet og guldet, men han opkrævede skatter på landet for at give pengene efter Faraos befaling; han opkrævede sølvet og guldet fra landets folk, fra hver enkelt efter hans skattepligt, for at give det til Farao Neko. 2 Kongebog 23:35

Hvad angår alle de tilbageværende folkeslag af hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne, som ikke var af Israel, men af deres efterkommere, som var tilbage efter dem i landet, og som israelitterne ikke havde udryddet, dem pålagde Salomon at betale skat den dag i dag. 2 Krønikebog 8:7-8

Da sendte kong Rehabeam Hadoram, som var overmand for tributten, afsted, men israelitterne stenede ham, så han døde. Men kong Rehabeam skyndte sig at stige op på sin vogn for at flygte til Jerusalem. 2 Krønikebog 10:18

Og Herrens frygt faldt over alle riger i landene rundt om Juda, så de ikke førte krig mod Josafat. Nogle af filistrene bragte Josafat gaver og sølv i afgift, og araberne bragte ham småkvæg, 7700 væddere og 7700 geder. Og Josafat voksede sig overmåde stor, og han byggede borge og forrådsbyer i Juda. 2 Krønikebog 17:10-12

Og så snart befalingen nåede ud, bragte israelitterne i overflod førstegrøde af korn, vin, olie og honning og al markens afgrøde, og tiende af alle ting bragte de i overflod. Og hvad angår israelitterne og judæerne, som boede i Judas byer, bragte de også tiende af okser og får og tiende af de hellige ting, som var indviet til Herren deres Gud, og lagde dem i bunker. De bragte trofast ofrene, tienden og de indviede ting; over disse var levitten Kononia, og hans bror Shimi var den næste. 2 Krønikebog 31:5-6,12

Dette er en kopi af det brev, de sendte til ham, til kong Artaxerxes: Dine tjenere, mændene på denne side af floden, og på den tid. Det skal kongen vide, at de jøder, der er draget op fra dig til os, er kommet til Jerusalem og har bygget den oprørske og onde by op og har rejst dens mure og samlet fundamenterne. Det skal nu kongen vide, at hvis denne by bliver genopbygget, og murene genopbygges, så vil de ikke betale told, skat og afgift, og du vil dermed skade kongers indtægter. Ezra 4:11-13

Brevet, som I sendte til os, er blevet læst tydeligt for mig. Og jeg befalede, og der er blevet foretaget ransagninger, og det er blevet fundet, at denne by fra gamle dage har gjort oprør mod konger, og at der er blevet gjort oprør og oprør deri. Der har også været mægtige konger over Jerusalem, som har hersket over alle lande hinsides floden, og der er betalt told, skat og told til dem. Giv nu befaling om at få disse mænd til at ophøre, og at denne by ikke må genopbygges, før der gives en anden befaling fra mig. Ezra 4:18-21

Desuden udsteder jeg en befaling om, hvad I skal gøre med disse jøders ældste i forbindelse med opførelsen af dette Guds hus: at der straks skal gives udgifter til disse mænd af kongens gods, ja, af tributten hinsides floden, for at de ikke skal blive hindret. Ezra 6:8

Vi bekræfter også, at det ikke er tilladt at pålægge præsterne, levitterne, sangerne, portnerne, netinimerne eller tjenerne i dette Guds hus tjente. Ezra 7:24

Der var også dem, der sagde: "Vi har lånt penge til kongens tribut, og det på vores marker og vingårde." Nehemias 5:4

Og at vi skulle bringe førstegrøden af vores dej og vores offergaver og frugten af alle slags træer, vin og olie, til præsterne, til kamrene i vor Guds hus, og tienden af vores jord til levitterne, så at disse levitter kunne få tienden i alle de byer, hvor vi dyrker. Og præsten, Arons søn, skal være sammen med levitterne, når levitterne opkræver tiende, og levitterne skal bringe tienden af tienden op til vor Guds hus, til kamrene, til skatkammeret. Nehemias 10:37-38

Og på den tid blev der udpeget nogle til at have ansvar for kamrene med ansvar for skattene, ofrene, førstegrøden og tienden, for at indsamle lovens andele til præsterne og levitterne fra byernes marker; thi Juda glædede sig over præsterne og levitterne, der ventede. Nehemias 12:44

Og han havde indrettet et stort kammer til ham, hvor man forinden lagde afgrødeofrene, røgelsen og karrene samt tienden af kornet, vinen og olien, som det var befalet at give levitterne, sangerne og dørvogterne, og præsternes ofre. Så bragte hele Juda tienden af kornet, vinen og olien til skatkamrene. Nehemias 13:5,12

Og kong Ahasverus oplagde en skat på landet og på havets øer. Ester 10:1

Profeter

Da skal der i hans sted fremstå en skatteopkræver i rigets herlighed, men inden få dage skal han tilintetgøres, hverken i vrede eller i kamp. Daniel 11:20

Kom til Betel og synd! I må overtræde flere gange i Gilgal! Bring jeres slagtofre hver morgen og jeres tiende hvert tredje år. Ofr syret brød med takoffer og udråb og bekendtgør de frivillige ofre. For sådan synes I godt om, Israels børn, siger Herren Gud. Amos 4:4-5

Kan et menneske røve Gud? I har røvet fra mig. Men I siger: "Hvor har vi røvet fra dig? I tiende og offergaver. Forbandet er I, for I har røvet fra mig, hele dette folk. Bring al tienden ind i forrådshuset, så der kan være mad i mit hus, og prøv mig nu hermed, siger Hærskarers Herre, om jeg ikke åbner himmelens vinduer for jer og udøser en velsignelse over jer, så der ikke er plads nok til at modtage den. Og jeg vil true den fortærende for jeres skyld, så han ikke ødelægger jeres jords afgrøde, og jeres vinstok skal ikke miste sin frugt for tidligt på marken, siger Hærskarers Herre. Og alle folkeslag skal prise jer velsignede, for I skal være et herligt land, siger Hærskarers Herre. Malakias 3:8-12

Evangelierne

Da de kom til Kapernaum, kom de, der opkrævede told, hen til Peter og sagde: »Betaler jeres mester ikke told?« Han svarede: »Ja.« Da han kom ind i huset, stillede Jesus ham i forkøbet og sagde: » Hvad mener du, Simon? Hvem tager jordens konger told eller told af? Af deres egne børn eller af fremmede? « Peter sagde til ham: »Af fremmede.« Jesus sagde til ham: » Så er børnene frie. Men for at vi ikke skal forarge dem, så gå ned til søen, kast en krog ud og tag den første fisk, der kommer op, op. Og når du åbner munden på ham, skal du finde en mønt. Tag den og giv dem den for mig og dig.« Matthæus 17:24-27

Da gik farisæerne hen og holdt råd om, hvordan de kunne fange ham i hans tale. Og de sendte deres disciple sammen med herodianerne til ham og sagde: "Mester, vi ved, at du er sanddru og lærer Guds vej i sandhed, og du bryder dig ikke om nogen, for du ser ikke på menneskers person. Sig os derfor, hvad mener du? Har I lov til at betale kejseren skat eller ej?" Men Jesus indså deres ondskab og sagde: " Hvorfor frister I mig, I hyklere? Vis mig skatpengene." Og de bragte ham en denar. Og han sagde til dem: " Hvis billede og indskrift er dette?" De sagde til ham: "Kejserens." Da sagde han til dem: " Giv derfor kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er." Matthæus 22:15-21

Ve jer, skriftkloge og farisæere, hyklere! I betaler tiende af mynte, anis og kommen, men forsømmer de ting i loven, der er vigtigere: ret, barmhjertighed og tro. Disse ting burde I have gjort og ikke ladet andet ugjort. Matthæus 23:23

Og da de kom, sagde de til ham: "Mester, vi ved, at du er sanddru og ikke bryder dig om nogen, for du ser ikke på menneskers person, men lærer Guds vej i sandhed. Er det tilladt at give kejseren skat eller ej? Skal vi give, eller skal vi ikke give? Men han kendte deres hykleri og sagde til dem: " Hvorfor frister I mig? Bring mig en denar, så jeg kan se den." Og de bragte den. Og han sagde til dem: " Hvis billede og indskrift er dette?" Og de sagde til ham: "Kejserens." Og Jesus svarede og sagde til dem: " Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er." Og de undrede sig over ham. Markus 12:14-17

Jesus satte sig lige over for tempelkisten og så, hvordan folket lagde penge i tempelkisten, og mange af de rige lagde meget i. Og der kom en fattig enke, og hun lagde to småpenge i, hvilket er en øre. Og han kaldte sine disciple til sig og sagde til dem: Sandelig siger jeg jer, at denne fattige enke har lagt mere i end alle de, der har lagt i tempelkisten. For de lagde alle i af deres overflod, men hun lagde i af sin mangel alt, hvad hun ejede, ja, hele sit levebrød. Markus 12:41-44

I de dage udgik der en befaling fra kejser Augustus om, at hele verden skulle indskrives i folketælling. Denne indskrivning fandt først sted, da Kyrenius var landshøvding i Syrien. Alle drog hen for at blive indskrevet i folketælling, hver til sin by. Josef drog også op fra Galilæa, fra byen Nazareth, til Judæa, til Davids by, som kaldes Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at blive indskrevet i folketælling sammen med Maria, sin forlovede, som var gravid. Lukas 2:1-5

Men ve jer, farisæere! I giver tiende af mynte og rude og alle slags urter og overser retten og kærligheden til Gud. Disse ting burde I gøre og ikke lade være. Lukas 11:42

To mænd gik op i templet for at bede; den ene var en farisæer og den anden en tolder. Farisæeren stod og bad således for sig selv: "Gud, jeg takker dig, at jeg ikke er som de andre mennesker: røvere, uretfærdige, ægteskabsbrydere eller som denne tolder. Jeg faster to gange om ugen og giver tiende af alt, hvad jeg ejer." Og tolderen stod langt væk og ville ikke engang løfte øjnene mod himlen, men slog sig for brystet og sagde: "Gud, vær mig, synder, nådig!" Lukas 18:10-13

Og de spurgte ham og sagde: "Mester, vi ved, at du taler og lærer retfærdigt og ikke tager imod nogens person, men lærer Guds vej i sandhed. Har vi lov til at give kejseren skat eller ej?" Men han forstod deres list og sagde til dem: " Hvorfor frister I mig? Vis mig en denar! Hvis billede og indskrift har den?" De svarede og sagde: "Kejserens." Og han sagde til dem: " Giv derfor kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er." Lukas 20:21-25

Og han så op og så de rige mænd lægge deres gaver i offerkisten. Og han så også en fattig enke lægge to småpenge deri. Og han sagde: Sandelig siger jeg jer, at denne fattige enke har lagt mere deri end de alle. For alle disse har af deres overflod lagt i Guds offergaver, men hun har af sin fattigdom lagt alt det, hun havde til gode. Lukas 21:1-4

Og hele folkemængden rejste sig og førte ham til Pilatus. Og de begyndte at anklage ham og sige: Vi har fundet denne mand, der forleder folket og forbyder at betale kejseren skat, idet han siger, at han selv er Kristus, en konge. Og Pilatus spurgte ham og sagde: Er du jødernes konge? Og han svarede ham og sagde: Du siger det. Da sagde Pilatus til ypperstepræsterne og folket: Jeg finder ingen skyld hos denne mand. Lukas 23:1-4

Efter denne mand fremstod Judas fra Galilæa i skatteopkrævningens dage og fik en stor folkemængde til at følge sig; også han omkom, og alle, som adlød ham, blev spredt. Apostlenes Gerninger 5:37

Breve

For derfor skal I også betale skat, for de er Guds tjenere, der altid tager sig af netop dette. Giv derfor alle, hvad der tilkommer: skat, som skat tilkommer, told, som told, frygt, som frygt tilkommer, ære, som ære. Romerne 13:6-7

Og sandelig, de, som er af Levis sønner og modtager præsteembedet, har ifølge loven befaling om at tage tiende af folket, det vil sige af deres brødre, selvom de er af Abrahams lænd. Men den, hvis slægt ikke regnes fra dem, tog tiende af Abraham og velsignede den, som havde løfterne. Og uden al modsigelse velsignes den ringere af den bedre. Og her modtager de, som dør, tiende; men dér modtager den, om hvem det vidnes, at han lever. Og som jeg kan sige, så betalte også Levi, som modtager tiende, tiende i Abraham. Hebræerbrevet 7:5-9

Apokryfe skrifter

Og folket tog Joahas, Josias' søn, og gjorde ham til konge i stedet for sin far Josias, da han var treogtyve år gammel. Og han regerede i Judæa og Jerusalem i tre måneder; og så afsatte Ægyptens konge ham fra at regere i Jerusalem. Og han fastsatte en skat på landet på hundrede talenter sølv og én talent guld. 1 Esra 1:34-36

Til kong Artaxerxes, vor herre, dine tjenere, historieskriveren Rathumus, skriveren Semellius og resten af deres råd og dommerne i Celosyrien og Fønikien. Det skal nu vides for herre kongen, at de jøder, der er kommet op fra jer til os, og som er kommet til Jerusalem, den oprørske og onde by, bygger markedspladserne, reparerer dens mure og lægger grunden til templet. Hvis denne by og dens mure genopbygges, vil de ikke blot nægte at betale tribut, men også gøre oprør mod konger. 1 Esra 2:17-19

Ligeledes for dem, der ikke er soldater og ikke har med krige at gøre, men driver agerbrug, når de har høstet det, de havde sået, bringer de det til kongen og tvinger hinanden til at betale tribut til kongen. 1 Esra 4:6

Desuden skrev han til alle de jøder, der drog ud af hans rige og op til Judaismen, angående deres frihed, at ingen embedsmand, ingen hersker, ingen løjtnant eller skatmester med magt måtte trænge ind i deres døre; og at hele det land, de besad, skulle være frit uden tribut; og at edomitterne skulle overgive de jødiske landsbyer, som de dengang besad; ja, at der årligt skulle gives tyve talenter til templets opførelse, indtil det blev bygget; og yderligere ti talenter årligt for at opretholde brændofrene på alteret hver dag, ligesom de havde en befaling om at ofre sytten; og at alle de, der drog fra Babylon for at bygge byen, skulle have fri frihed, såvel som de selv og deres efterkommere og alle de præster, der drog bort. 1 Esra 4:49-53

Og mændene deri var hengivne til oprør og krig: og at mægtige og vilde konger var i Jerusalem, som regerede og opkrævede tribut i Celosyrien og Fønikien. 1 Esra 2:27

Jeg har også befalet at lade det genopbygge helt, og at de omhyggeligt skal sørge for at hjælpe dem, der er fra jødernes fangenskab, indtil Herrens hus er færdigt. Og at der af Celosyriens og Fønikiens tribut omhyggeligt skal gives en del til disse mænd til Herrens ofre, det vil sige til statholderen Zorobabel, for tyre, væddere og lam. Og også korn, salt, vin og olie, og det uophørligt hvert år uden yderligere spørgsmål, sådan som præsterne i Jerusalem angiver, at det dagligt skal ofres. Så at der

kan bringes ofre til den højeste Gud for kongen og for hans børn, og at de kan bede for deres liv. 1 Esra 6:28-31

Jeg befaler jer også, at I ikke kræver skat eller nogen anden pålæggelse af nogen af præsterne eller levitterne eller de hellige sangere eller portnerne eller templets tjenere eller af nogen, der har at gøre i dette tempel, og at ingen mand har myndighed til at pålægge dem noget. 1 Esra 8:22

Vis et muntert ansigt i alle dine gaver, og indvie din tiende med glæde. Prædikeren 35:9

Og han samlede en mægtig, stærk hær og herskede over lande, nationer og konger, som blev ham skatpligtige. 1 Makkabæerbog 1:4

Og efter at to år var gået, sendte kongen sin overordnede tributopkræver til Judas byer, som kom til Jerusalem med en stor folkemængde og talte fredelige ord til dem, men alt var bedrag. For da de havde givet ham tillid, angreb han pludselig byen og slog den meget hårdt og udryddede et stort folk af Israel. 1 Makkabæerbog 1:29-30

Da han dog så, at pengene i hans skatte slog op, og at tributterne i landet var små på grund af den splid og pest, som han havde bragt over landet ved at ophæve de love, der havde været gældende fra gammel tid, frygtede han, at han ikke længere ville være i stand til at bære byrderne eller have gaver at give så gavmildt, som han havde gjort før; for han havde været mere rig end de konger, der havde været før ham. Derfor, meget forvirret i sit sind, besluttede han at drage til Persien for der at modtage tributter fra landene og samle mange penge. 1 Makkabæerbog 3:29-31

De bragte også præsternes klæder, førstegrøden og tienden, og de opildnede nasaræerne, som havde fuldbyrdet deres dage. 1 Makkabæerbog 3:49

Og at de var mænd af stor tapperhed. Man fortalte ham også om deres krige og ædle gerninger, som de havde udført blandt galaterne, og hvordan de havde besejret dem og bragt dem under tribut; og at de ved deres list og tålmodighed havde erobret hele stedet, selvom det var meget langt fra dem; og også de konger, der kom imod dem fra jordens ende, indtil de havde forvirret dem og givet dem et stort fald, så at resten betalte dem tribut hvert år; og hvordan de tog ham levende og indgik en pagt om, at han og dem, der regerede efter ham, skulle betale en stor tribut og give gidsler, og hvad der var aftalt, 1 Makkabæerbog 8:2,4,7

Og nu frigør jeg jer, og for jeres skyld frigør jeg alle jøder fra afgifter, salttold og kroneafgifter. Og fra det, som tilkommer mig at modtage for tredjedelen af sæden og halvdelen af træernes frugt, frigør jeg det fra denne dag af, så de ikke skal tages fra Judæas land eller fra de tre regeringer, som er føjet dertil fra Samarias og Galilæas land, fra denne dag af og til evig tid. Lad også Jerusalem være helligt og frit med dets grænser, både fra tiende og afgifter. 1 Makkabæerbrev 10:29-31

Desuden lod jeg frit alle de jøder, der var blevet ført som fanger fra Judæas land til en hvilken som helst del af mit rige, frigive, og jeg ønsker, at alle mine embedsmænd skal eftergive tributten, selv af deres kvæg. 1 Makkabæerbrev 10:33

Da bad Jonatan kongen om at fritage Judæa for tribut, ligesom de tre herskere og landet Samaria, og han lovede ham tre hundrede talenter. 1 Makkabæerbog 11:28

Og hvad angår andre ting, der tilhører os, af tiende og told, der vedrører os, såvel som saltgravene og kroneskatterne, som skyldes os, fritager vi dem for alt sammen til deres lettelse. 1 Makkabæerbog 11:35

Hvad angår enhver forsømmelse eller fejl, der er begået indtil denne dag, tilgiver vi det, og også kroneskatten, som I skylder os; og hvis der er betalt nogen anden skat i Jerusalem, skal den ikke mere betales. 1 Makkabæerbog 13:39

Så udfri nu de byer, som I har indtaget, og tributterne fra de steder, hvor I har vundet herredømme uden for Judæas grænser. Eller giv mig fem hundrede talenter sølv for dem, og giv mig yderligere fem hundrede talenter for den skade, I har forvoldt, og tributterne fra byerne. Hvis ikke, vil vi komme og kæmpe imod jer. 1 Makkabæerbog 15:30-31

Så påtog Nikanor sig at tjene så mange penge på de fangne jøder, at det kunne dække den tribut på to tusind talenter, som kongen skulle betale til romerne. 2 Makkabæerbrev 8:10

Således fortalte han, der påtog sig at betale romerne deres tribut ved hjælp af fanger i Jerusalem, vidt og bredt, at jøderne havde Gud til at kæmpe for dem, og derfor kunne de ikke lide skade, fordi de fulgte de love, han gav dem. 2 Makkabæerbrev 8:36

Jasher

Og Kedorlaomer, Elams konge, drog væk fra Hams børns familier, og han kæmpede imod dem og undertvang dem, og han drog til de fem byer på sletten og kæmpede imod dem og undertvang dem, og de var under hans kontrol. Og de tjente ham i tolv år, og de betalte ham en årlig skat. Jasher 11:10-11

I Abrams femte år i Kana'ans land gjorde folket i Sodoma og Gomorra og alle byerne på sletten oprør mod Kedorlaomers, Elams konges, magt; for alle kongerne i byerne på sletten havde tjent Kedorlaomer i tolv år og betalt ham en årlig skat, men i de dage, i det trettende år, gjorde de oprør mod ham. Jasher 13:11

Vi ved, at det er kongers skik at opkræve en årlig skat fra de levende, men du gør ikke blot dette, men du opkræver også en skat fra de døde dag for dag. Og kongen svarede og sagde til Rikajon: Dit navn skal ikke længere være Rikajon, men Farao skal være dit navn, da du opkrævede en skat fra de døde; og han kaldte hans navn Farao. Og Rikajon Farao tilranede sig listigt Egyptens herredømme og opkrævede en skat fra alle Egyptens indbyggere. Jasher 14:19,27,31

Abram og alle hans tilhørende rejste sig op fra Mitzraim-bækken og kom til Egypten; og de var knap nok kommet ind gennem byens porte, før vagterne stod op imod dem og sagde: "Giv kongen tiende af det, I har, og så kan I komme ind i byen." Og Abram og de, der var med ham, gjorde det. Og Abram kom til Egypten med de folk, der var med ham, og da de kom, bragte de kisten, hvori Saraj var skjult, og egypterne så kisten. Og kongens tjenere henvendte sig til Abram og sagde: "Hvad har du her i denne kiste, som vi ikke har set? Åbn nu kisten og giv kongen tiende af alt, hvad den indeholder." Jasher 15:8-10

Og Jakobs sønner svor dem, at de ikke ville blande sig i dem, og alle kana'anæernes konger svor dem også, og Jakobs sønner gjorde dem skatpligtige fra den dag og fremefter. Jasher 40:48

Og hele Egypten var under Josefs varetægt, og Josef førte krig mod alle sine omkringliggende fjender, og han undertvang dem; også hele landet og alle filistrene, indtil Kana'ans grænser, undertvang Josef, og de var alle under hans magt, og de betalte en årlig skat til Josef. Og alle filistrenes lande og Kana'ans og Zidons, og på den anden side af Jordan, bragte gaver til Josef alle hans dage, og hele landet var i Josefs hånd, og de bragte ham en årlig tribut, som det var fastsat, for Josef havde kæmpet mod alle sine omkringliggende fjender og undertvunget dem, og hele landet var i Josefs hånd, og Josef sad trygt på sin trone i Egypten. Jasher 58:8,12

Og det skete i det fireogfirsindstyvende år, det er det halvtredsindstyvende år af Hadads, Bedads søns, Edoms konges, regeringstid, at Hadad samlede alle Esaus børn og gjorde hele sin hær klar, omkring fire hundrede tusind mand, og han begav sig mod Moabs land og drog ud for at kæmpe mod Moab og gøre dem skatpligtige til ham. Og da alle Midjans børn var omkommet i kamp, og børnene i Moab var undsluppet, gjorde Hadad på den tid hele Moab skatpligtige til ham, og de blev underlagt hans hånd, og de betalte en årlig skat, som det var befalet, og Hadad vendte tilbage og vendte tilbage til sit land. Jasher 62:6,13

Så drog Kikianus ud mod Aram og Østens børn, og han kæmpede imod dem og slog dem, og de faldt alle sårede foran Kikianus og hans folk. Og han tog mange af dem til fange og undertrykte dem som i starten, og han slog lejr på deres land for at tage tribut fra dem som sædvanlig. Og Kikianus kæmpede mod Aram og Østens børn og undertrykte dem som før, og de gav ham deres sædvanlige tribut, og han gik og vendte tilbage til sit land. Jasher 72:4-5,11

Og alle Østens børn vendte tilbage og trak sig tilbage, så Moses og Kushierne fulgte efter dem og underkuede dem og opkrævede en skat på dem, som det var deres skik. Og Aram blev også underkuet af Moses og Kushiernes folk og betalte også deres sædvanlige skat. Jasher 73:43,46

Og Abianus satte embedsmænd i Edom, og alle Edoms børn blev underlagt og skatpligtige under Abianus, og Abianus vendte tilbage til sit eget land, Kittim. Og under sin regeringstid førte han en hær frem, og han drog hen og kæmpede mod indbyggerne i Britannia og Kernania, Elisas søns børn, Javans søn, og han sejrede over dem og gjorde dem skatpligtige. Jasher 90:10,29

Jubilæer

Tidligt om morgenen den fjortende i denne måned stod Jakob op og gav tiende af alt, hvad han havde med sig, både af mænd og kvæg, både af guld og alle mulige kar og klæder, ja, han gav tiende af alt. Jubilæerne 32:2

Og han tiendede alle de rene dyr og bragte et brændofre, men de urene dyr gav han (ikke) til sin søn Levi, og han gav ham alle mændenes sjæle. Og Levi udførte præsteembedet i Betel foran sin far Jakob frem for sine ti brødre, og han var præst der, og Jakob aflagde sit løfte: således tiendede han igen tienden til Herren og helligede den, og den blev hellig for Ham. Og af denne grund er det foreskrevet på de himmelske tavler som en lov for tiende igen at spise tienden for Herren fra år til år, på det sted, hvor det er udvalgt til at hans navn skal bo, og til denne lov er der ingen grænse for dage for evigt. Denne forordning er skrevet, for at den kan opfyldes fra år til år ved at spise den anden tiende for Herren på det sted, hvor den er blevet udvalgt, og intet skal blive tilbage fra den fra dette år til det følgende år. Jubilæerne 32:8-11

Og al tiende af okser og får skal være hellig for Herren og tilhøre hans præster, som de skal spise for hans ansigt fra år til år; for således er det foreskrevet og indgraveret på de himmelske tavler angående tienden. Jubilæerne 32:15

Og han sejrede over dem og pålagde dem tribut, så de skulle betale ham tribut, fem afgrøder af deres land, og han byggede Robel og Tamnatares. Jubilæerne 34:8

Og Jakob sendte bud til sine sønner om at slutte fred, og de sluttede fred med dem og lagde trældommens åg på dem, så de betalte Jakob og hans sønner tribut altid. Og de fortsatte med at betale Jakob tribut indtil den dag, han drog ned til Egypten. Jubilæerne 38:12-13

De mistede bøger i Bibelen

Og det skete, at der udgik et dekret fra kejser Augustus om, at alle jøder fra Betlehem i Judæa skulle indskrives i skatterne. Og Josef sagde: "Jeg vil sørge for, at mine børn indskrives i skatterne, men hvad skal jeg gøre med denne unge kvinde? Jeg skammer mig over at få hende indskrevet i skatterne som min hustru; og hvis jeg indskriver hende i skatterne som min datter, ved hele Israel, at hun ikke er min datter. Når tiden kommer, da Herren skal bestemme, så gør, som det synes ham bedst." Og han sadlede æslet og satte hende på det, og Josef og Simon fulgte efter hende og ankom til Betlehem inden for fem mil. Protevangelion 12:1-5

I det tre hundrede og nittende år af Alexanders æra udstedte Augustus et dekret om, at alle skulle lade sig registrere i deres eget land. Josef rejste sig derfor og drog til Jerusalem sammen med sin brud, Maria, og derefter kom han til Betlehem for at lade sig registrere i sine fædres by, hvor han og hans familie skulle blive registreret i sin barndom. Det første evangelium om Jesu Kristi barndom 1:4-5

Glemte bøger fra Edens Have

På et tidspunkt, hvor vore fædre nød stor fred ved den rette overholdelse af loven og var i en lykkelig situation, således at Seleukos Nikanor, kongen af Asien, godkendte skatten til tempeltjenesten og anerkendte vores statsorden, netop da var der visse mænd, der handlede partisk mod den almindelige enighed og involverede os i mange og forskellige ulykker. 4 Makkabæerbrev 2:10

Jeg har længe ønsket at bygge en borg mellem himmel og jord, og jeg ønsker, at du sender mig en klog og klog mand fra dig selv, som kan bygge den for mig og besvare alle mine spørgsmål, og at jeg kan få Assyriens skatter og told i tre år. Ahikars historie 4:2

De har provokeret os og overvundet os, og mange af vores lands indbyggere er flygtet til Egypten af frygt for de skatter, som Egyptens konge har sendt bud for at kræve af os. Så sagde han til kongen: "Vær ikke vred, min herre! Jeg vil drage til Egypten og give Farao svarene tilbage, og jeg vil vise ham dette brev, og jeg vil svare ham om skatterne, og jeg vil sende alle dem tilbage, der er flygtet; og jeg vil gøre dine fjender til skamme med den højeste Guds hjælp og til lykke for dit rige." Ahikars historie 5:5,7

Men, o min herre konge! hvad du har sagt i den om Egyptens skatter i tre år, nu er et kongerigs stabilitet streng retfærdighed, og hvis du vinder, og jeg ikke har evnen til at svare dig, så vil min herre kongen sende dig de skatter, som du har nævnt. Ahikars historie 5:24

Og da Farao så, at Haiqâr havde overvundet ham og havde givet ham hans svar tilbage, blev han straks ophidset og befalede dem at opkræve tre års skatter for ham og bringe dem til Haiqâr. Så begyndte kongen at spørge ham, hvordan han havde haft det med Farao fra hans første ankomst, indtil han var kommet væk fra hans nærvær, og hvordan han havde besvaret alle hans spørgsmål, og hvordan han havde modtaget skatterne fra ham, skiftetøjet og gaverne. Og kong Sankerib jublede med stor glæde og sagde til Haiqâr: "Tag, hvad du ønsker af denne tribut, for det er alt sammen inden for din rækkevidde." Historien om Ahikar 6:36,46-47

Og vi gjorde dem ikke noget ondt, og de blev os skatpligtige, og vi gav dem deres bytte tilbage. Judas Testamente 1:49

Så bad de os om fredsbetingelser, og efter at have rådført os med vores far, modtog vi dem som skatpligtige. Og de gav os fem hundrede kor hvede, fem hundrede bat olie og fem hundrede mål vin, indtil hungersnøden kom, da vi drog ned til Egypten. Judas Testamente 2:8-9